

ALEX GRAFIX GALLERIA

Mariankatu 15, Lahti
Ma-ti-ke klo 13-17
Kuvataidetta, kirjoja

Uutuuskirja, josta puhutaan! **JOHANNEKSEN PORSAAT**

2000-luvun kovin satiiri
Alex Grafix Galleriassa 25 euroa
postitse 30 euroa

SYNAPTORI

Satiirien aikaan, valkeaan...

Satiiri ei ole nykyisin kovin suosittu kirjallisuuden laji.

Ehkä vapaamuotoinen toisten haukkuminen ja kaikenlainen muu ilkeily somessa tyydyttää satiirin tai pienen sisäisen satyyrin tarpeita? Siis, mitä tarpeita?

Satiiria on useampaa sortia, joista ilkein, häpeilemättömän häijy on juvenaalin satiiri. Sellaista ryhdyin kirjoittamaan 29.7.2021. Ajattelin että tämä maa ansaitsee räävittömän mollaamisen. Sain 150-sivuisen kirjan painovalmiiksi tammikuussa. Nyt se on myynnissä.

Kirjan lukija tietysti päättää oman kantansa. Jos häntä oikein kenkuttaa tai jopa raivostuttaa, hän voi hypiä kirjan päällä, repiä sen kappaleiksi, polttaa uunissa tai toimittaa ongelmajätelaitokseen.

Olen kirjoittanut satoja pakinoita, joissa aina yritän ilkeilläsäkin säilyttää lämpimän sävyn, myötätunnon ja sen sellaista. Nyt halusin olla tuhma, mutta en purkaakseni omaa jäynääni.

Todennäköisesti Johanneksen Porsaiden ymmärtäjiä on harvassa. Siksi haluan

selittää, vaikka se on aina lukijalle huono juttu.

Suomessa saa suhtautua pirullisesti ja saa toimia arvottomasti ihmisiä kohtaan, jos on nykyisen mielipideilmaston mukaan oikealla asialla. Jos on väärällä asialla, pienikin lipsahdus vallankäyttäjien linjalta voi viedä raastupaan, kuten kävi Päivi Räsäselä.

Suomessa harjoitetaan estotonta mielipiteen muokkausta poliittisessa ohjauksessa, ja siinä on menty harhaan. On päädytty Orwellin 1984 tyyppiseen yhteiskuntaan, jossa asiat käännetään nurin niskoin, esimerkiksi suvaitsevaisuuden nimissä hyökätään armottomasti toisina ajattelevien kimppuun.

Johanneksen Porsaat on vastaisku. Sen ydinsanoma on tämä: Jos te ette kunnioita hiukkaakaan meidän arvojamme, niin, okei, ei mekään kunnioiteta teitä. Ei yhtään. Kokekaa nyt se miltä tuntuu, kun ei välitetä muusta kuin omasta yksipuolisesta oikeassa olemisesta. Näytetäänpä mitä tapahtuu kun arvot romutetaan. Silloin mikään ei ole pyhää.

Tässä kirjassa on tarkoituksella näytetty millaista jälkeä tulee, kun mitään aikaisempaa, perinteisesti arvostettua ei kunnioiteta. Kun ollaan ja eletään kuin maailma olisi tänään valmistunut meidän ehdoillamme. Muusta emme tiedä, emmekä välitä. Tällaista se on. Arvotonta. Porsastelua.

Johanneksen Porsaat kansikuva:
Pääministeri Sakari Johansson.

Synaptori nro 4/2022 sisältö

Pääkirjoitus
Digihuuma
jatkuu
sivu 2

Digiloikka
puhelinpalvelussa
sivu 3

Vanhusten
lääkehoito
sivu 4

Pienistä virheistä
kasvaa ongelma
sivu 5

Alex Grafix
Galleria
heräsi
kevällä
sivu 6

Päätoimittaja
Jyrki
Joensuu

Postiosoite
ja käyntiosoite
c/o Alex Grafix
Galleria
Mariankatu 15
15110 Lahti
jyrki.joensuu@jkjoensuu.fi

Pääkirjoitus

Digihuuma jatkuu

Jyrki Joensuu, päätoimittaja.
jyrki.joensuu@jkjoensuu.fi

Kun suunnittelijat ja kehittäjät ynnä poliitikot puhuvat yhteiskunnan asioista, he korostavat digitalisaatiota. ”Pitää tehdä digiloikka”, hoetaan riippumatta siitä mistä on kysymys. Tehokkaampaa, tuloksellisempaa voisi olla kehittää itse toiminnan sisältöä.

Nykyajan deus ex machina

Joskus epäilyttää, että digiloikan julistaja ei keksi mitään konkreettista kohennettavaa, ja siksi vetää avoimesta takataskustaan tämän digin. Esitys muistuttaa antiikin Kreikan näytelmiä, joissa tilanteita ratkomaan tuli deus ex machina, jumala koneesta.

Kone oli pahainen iso laatikko, jonka kannen avautuessa jumalaksi naamioitu hahmo pomppasi näyttämölle. Se pisti hommat kuntoon. Nykyinen laatikko on tietokone ja jumala on ohjelma, joka toivottavasti tällä kertaa toimii...

Vanhanaikaisten kritiikki

Digiloikkaaminen on yleisesti niin hyväksytty liikuntamuoto, että siihen kriittisesti suhtautuva henkilö leimataan vanhanaikaiseksi ja ymmärtämättömäksi. Lukeudun tähän ajastaan tippuneiden rupusakkiin.

Suhtautumiseni johtuu persoonallisuudesta: Olen nopea ja kärsimätön, enkä siedä huonosti toimivia laitteita. En varsinkaan silloin, jos samantapainen toimintahäiriö toistuu, tai laite muuten toimii kelvottomasti.

Rahahanat apposen auki

Jos ajatellaan miten valtavia rahamääriä on käytetty digiloikkiin ja digipomppotteluun, tulokset ovat surkeita. Arvio ei ole henkilökohtainen, vaan samansuuntaisen näkemyksen saa kuulla vaikkapa huippuhintaisen Apotin käyttäjiltä: Se hidastaa työnteoa, on monimutkainen, vaikea.

Se digiloikka meni odotuksiin nähden persiilleen. Mielenkiintoista on, että työntekijät eivät uskaltaneet vastata haastatteluun omalla nimellään lukuun ottamatta professori Jorma Paavosta. Hän lyttysi Apotin rohkeasti, koska on eläkkeellä.

Päättäjät tiedottomassa tilassa

Istun erään hyvinvointiyhtymän hallituksessa, jonka päätökset eivät ole salaisia. Taannoin pidettiin hallituksen ylimääräinen pikakokous, jossa päätettiin 25 miljoonan lisäsatsauksesta tietokoneohjelmien johonkin.

Modernisointiin? Käyttövarmuuteen? ”Alustan” remonttiin? Johonkin, josta tuskin kukaan päättäjä ymmärsi mitään. Ei sillä väliä, kun päätöstä ohjasi taikasana digi. Sehän tarkoittaa sormeaa. Digiä heristämällä kaikki vastarinta lakoo.

Hyväksyimme yksimielisesti, jotta 25 miljoonan euron pikku askel digiloikatessa osuisi lankulle. Hieman ahdistavaa oli päättää tietämättä mitä tekee, mutta hyvä mieli palautui ajatellessa, että digialalla miljoona tai 100 miljoonaa ovat rahtusia. Digiin on varaa!

J&K Joensuu Oy, ”J&K”

Perustettu 1986

*Erikoislääkäreiden palvelut

Yleislääketieteen ja psykiatrian erikoislääkäri

Jyrki Joensuu

*Tieteellinen tutkimustyö

Lääketieteen tohtori Kristiina Joensuu

*Kustannustoiminta

*Taidegalleria Lahdessa ja Hämeenkoskella

*Nettilehti Synaptori

Päätoimittaja Jyrki Joensuu

Ajomäentie 18

16800 Hämeenkoski

jyrki.joensuu@jkjoensuu.fi

0400 – 635 540

Mariankatu 15

15100 Lahti

040 – 9611580

Palautetta ja ehdotuksia

Otamme mieluusti vastaan ehdotuksia kiinnostavista aiheista. Kestämme myös kritiikkiä, joka on aina tervetullutta, sillä se parhaiten auttaa **tekemään entistä parempia lehtiä**. Emme julkaise viestien lähettäjän tietoja, paitsi jos hän erityisesti sitä haluaa.

Synaptorin sähköpostiosoite löytyy lehdistä ja kerrataan tässä: jyrki.joensuu@jkjoensuu.fi

Arkisto on kirjasto

Synaptorin kaikissa numeroissa on juttuja, jotka ovat aina ajankohtaisia, esimerkiksi Vaaran paikka-sarja.

Synaptorin etusivulta löytyy **arkisto**, ja sieltä klikkaamalla aikaisemmat Synaptorin numerot.

<https://www.synaptori.com/synaptori-arkisto/>

Lehtiemme sivukoko on tarkoituksella A4. Kiinnostavan tekstin tulostaminen sopiviin tarkoituksiin onnistuu kätevästi.

Helsingin Sanomat, tiistaina 31. heinäkuuta 1990

TEEMANA TERVEYS

Ajankohtaista tietoa terveysasioista
– nyt omalla puhelimellasi.

Soita 010 100

Teemana tällä viikolla:

Lääkäri Jyrki Joensuu:
Sukupuolitaudit: uusia oireita, uusia tauteja

Teema vaihtuu viikottain. Nauhoitettu esitys kestää noin 8 minuuttia. Teemaan liittyvät kysymykset voit esittää nauhalle numeroon 010 101. Vastaukset laajempina kokonaisuuksina seuraavan viikon keskiviikosta alkaen nauhalta numerosta 010 102. Puheluveloitus 2,82 mk/min + paikallispuhelimaksu. Kysymykset paikallispuhelin hinnalla. Tiedon tuottaa Kustannus Ky Terveystieto.

SOITA TEEMANUMEROON, TIEDÄT ENEMMÄN

HPY

YHTÄ KALUISI

Helsingin kaupungista olevan
HHT-rakennus Oy:n konkurssi.

Vuonna 1990 palvelu toimi kuin Päijät-Hämeen digiklinikka vuonna 2021.

Digiloikka puhelinpalvelussa

Tietoa lääkäripalstoilta

Ennen vanhaan kodeissa oli lääkärikirjoja, joista kiinnostuneet perheenjäsenet löysivät itselleen sopivia tauteja. Aikakauslehdissä julkaistiin lääkäripalstoja, joille lukijat lähettivät kysymyksiä. Selaisen palstan kirjoittajana toimin Eeva-lehdessä kolme vuotta.

Yritin tehdä laajempia artikkeleita, mutta Eeva oli siisti lehti, ja oli vaikeuksia välttää kakkaa, pissaa ja muita ikäviä eritteitä, jotka vääjäämättä esiintyvät lääketieteellisissä aiheissa.

Kerran jouduin pulaan: Lukijan kirjeestä huomasin kiireellisen hoidon tarpeen. Kirjoittaja ei ilmoittanut henkilötietojaan. Yhteyden saaminen häneen oli mahdollonta, ja Eevan ilmestymisen aikataulu oli kuukausia. Tehtiin temppu. Vastaukseni tungettiin lehden seuraavaan numeroon: Mene pian lääkäriin, tarvitset heti tutkimuksia ja hoitoa.

Lääkärikirjojen ja lehtijuttujen ongelmia olivat vaivalloisuus ja hitaus. Tietokoneita ja internettejä ei ollut. Mistä potilaat saavat juuri nyt tarvitsemansa tiedon helposti ja nopeasti? Puhelimella tietenkin! Se on pöydällä.

Tietoa tarvitaan, ratkaisu?

Neljä lääkäriä kokoontui ja perusti yrityksen Teledoc Oy. Firman nimi taisi olla minun keksimäni yhdistelmä puhelinta, tele, ja lääkäriä, doc.

Omistimme firman 25%/lääkäri, ja minusta tuli Teledocin toimitusjohtaja.

Yhteistyökumppani oli Suomen rikkain puhelinyhtiö, Helsingin Puhelinyhdistys, HPY, HTF. Ilman sen mahtia hankkeesta ei olisi tullut mitään.

Meillä "teledocuilla" ei ollut tarvetta rikastua tällä idealla, eikä se ollut rahasampo koskaan. Käytimme kaikki tulot palvelun tunnetuksi tekemiseen 10 vuoden aikana.

Melko idealistisesti halusimme palvella ihmisten tiedon tarvetta kohtuuhintaan,

HPY:n lehdessä kerrottiin helsinkiläisille uudesta palvelusta ja sen tekijöistä.

2.95 markkaa/minuutti.

Ensimmäinen vastailtiin vaan

Ensimmäinen versio informaatiopalvelustamme oli alkeellinen kuin 2020-luvulla Mehiläinen vastailee Päijät-Hämeessä. Helsingin Sanomissa julkaistiin 31.7.1990 mainos, Jyrki Joensuu kertoo sukupuolitaudeista. Niin tein.

Vuorollamme me teledocit hoidimme vastaamisen.

Järjestelyt kysymys-vastaus-palvelussa olivat vaikeat. Vielä isompi ongelma koitui siitä, että ajankohtaisen tiedon julkistaminen vaati jatkuvaa ilmoittelua tiedotusvälineissä. Sillä menolla palvelusta ei ikinä tulisi kannattavaa. Piti tehdä digiloikka. Nykyisille digi-intoilijoille on pakko huomauttaa, että tämä tapahtui yli 30 vuotta sitten.

Digiloikka!

HPY:llä oli sen ajan mitapuulla valtava tietokone, joka pystyi tallentamaan

ja toistamaan uskomattoman määrän ääntä. Teimme 416 aiheesta äänitteet, jotka soittajat soivat kuultaviksi puhelimella, vaikka yhteydenottajia samanaikaisesti olisi satamäärin. Palvelu ei mennyt tukkoon koskaan.

416 teeman lukumäärä johtuu siitä, sen verran hyödyllisiä aiheita me neljä lääkäriä saimme kokoon.

Aineiston kerääminen ja viimeistely oli iso homma. Siitä olisi syntynyt pari lääkärikirjaa. Suurimman urakan teki kollega Heikki Takala. Minä sanelin useimmat teemat digitaaliselle nauhurille.

Teemojen sisällöt määriteltiin tiukasti rajaten. Jokainen soittaja tiesi otsikon mukaisesti saavansa nimenomaan häntä kiinnostavan tiedot. Äänitteet pysyivät kestoaltaan kohtuullisina, 2-3 minuuttia, ja poikkeuksellisesti, pisimmillään 7-8 minuuttia.

Tässä oli paras ominaisuus Teledocin puhelinpalvelussa: **Jokaisella teemalla oli oma suora numero**, johon sai

soittaa kaikkialta Suomessa. Ei valikkoja, alavalikkoja tai muita aikaa ja hermoja kuluttavia kommervenkkejä.

Annoimme palvelulle nimen **Teemana terveys**. Meidän 416 teemaamme vaativat tilaa kokonaisen aukeaman puhelinluettelossa. 1990-luvulla numerot julkaistiin yli miljoonassa puhelinluettelossa. Tunnettuisuus koheni. Tein pari alueellista TV-mainosta. Minulla oli videotuotantoyhtiö.

Loppu tuli

1990-luvulla Suomessa oli monta paikallista puhelinyhtiötä. Vuosituhannen vaihteessa markkinoiden uusjako hävitti niistä suurimman osan. HPY:stä tuli Elisa.

Puhelinluetteloiden julkaiseminen vanhalla mallilla loppui.

Suuressa myllerryksessä katosivat Teledocin toimintamahdollisuudet, ja me uranuurijat lopetimme. Meille ei hoksattu antaa tiedonjulkisesta palkintoa.

Vanhusten lääkehoito

Sairaalahoitojen tarve yleisty iän karttuessa. Parin viimeisen elinvuoden aikana ihmiset käyttävät suurimman osan sairaalapalveluista. Verenkiertohäiriöt, tulehdukset ja syöpä ovat tavallisimmat vanhusten taudit. Kaikkein yleisin on kuitenkin lääkehoito. Kuulostaako kummalta? Jos ajatellaan vain sairaalahoitoon joutumisen syitä, lääkehoito on paha ja yleinen ”tauti”.

Lääkehoito on tärkein syy kotona asuvan vanhuksen kunnan romahtamiseen. Jotain menee pieleen, jos hoidosta tulee hoidon tarpeen aiheuttaja.

Iso ongelma on liikaa lääkettä

Kun e-resepti tuli maassamme käyttöön runsaat kymmenen vuotta sitten, toivottiin, että nyt saadaan ihmisten

lääkehoidot hallintaan. Systemi ei toimi hyvin vielä. Minulla on erikoinen harrastus potilastyöhön liittyen: poistelen tapaamiltani potilailta heidän tiedostoistaan lääkkeitä, joita heillä ei oikeasti ole käytössään.

Syksyllä 2021 tein ennätykseni ylimääräisten lääkkeiden eliminoinnissa: yhden potilaalta pyyhin listoilta 44 lääkevalmistetta. Enpä sillä potilaskäynnillä muuta ehtinyt hänen kanssaan tekemään.

Herää kysymys, miten tällainen holtittomuus on ollenkaan mahdollista. Lääkekaaokseen on muutama selkeä syy.

Lääkekeskeinen ajattelu

Vanhuksilla on usein todellisia, hoitoja vaativia sairauksia. Mutta onko aina ehdottomasti hoidettava niitä

lääkkeillä, ja täytyykö käyttää niin isoja annoksia?

Toimin vuonna 2012 viimeisessä virkatyössäni keskussairaalan vanhuspsykiatrian ylilääkärinä. Käytäntö oli sellainen, että uuden potilaan tultua osastolle vähensin noin puolet pois hänen käyttämistään lääkkeitä. Monet virkistyivät ja toipuivat jo tätä hoitoa saatuaan.

Ylilääkintään ajaututaan, jos potilas ja häntä hoitava lääkäri ovat automaatteja. Kun potilaalle on vaiva, hän automaattisesti hakee siihen lääkettä. Kohdatessaan toisen automaatin, sen sorttisen lääkärin, hän sitä saa. Jos tällaisella potilaalla on usein vaivoja, automaattisesti hänelle kertyy hirveä lääkearsenaali.

Väriä lääkkeitä

Vanhuspsykiatriassa muuan muodikas, suosittu lääkeaine

muuttui mielessäni inhokiksi, ja se oli pregabaliini. Nimitin sitä mielessäni persepaliiniksi. Yhteen aikaan osastollani oli aina joku potilas, joka oli persepaliinin poistohoidossa. Tokkuraisena, urvahtaneena tullut vanhus käveli reippaana mummona osastolta parin viikon kuluttua, kun hän oli päässyt persepaliinista eroon.

En ole ikinä määrännyt potilaalle pregabaliinia. Otin itse sitä, kun käden hermpopinneleikkaus epäonnistui, ja tulinen kipu oli hirveä. Peruutin autolla kotipihassa puuta päin ja haukuin esimieheni kusipääksi. Oma-kohtaiset huonot kokemukset vaikuttavat sekä lääkäreihin että ihmisiin.

Vanhuksille sopimattomia lääkkeitä on iso liuta, ja niistä on tehty luetteloita. Tilanteen hallintaan ottaminen ei ole kiinni tiedon puutteesta.

Pienistä virheistä kasvaa ongelma

Potilaasta johtuva liikalääkintä on useimmiten vahinko. Vieläkään kaikki nuoret ja vanhat potilaat eivät käytä dosettia.

Olen tuhansille potilaille vakuuttanut dosetin hyötyä tähän tapaan: ”Jos minulla olisi yksikin lääke käytössä, ja vain yksi tabletti kerran päivässä, käyttäisin dosettia.”

No, syksystä 2019 alkaen minulla on yksi tabletti aamulla otettavana – ja sen vuoksi minulla on dosetti!

Synaptorin numeroissa 3/2019 ja 4/2019 aiheena on lääkkeiden oikea käyttö. Vaatimattomanakin onnistunut kehu: Synaptorin arki- to on aarrearkku.

Dosetti!

Ilman dosettia lääkkeen ottamisesta huolehtiva ihminen ei muista, ottiko hän lääkkeensä jo tänään, vai oliko se tuttu tapahtuma eilen. Hän voi ottaa vahingossa toiset annokset samana päivänä.

Jatkuvasti toistuvan toiminnan unohtaminen ei ole vanhuuden eikä nuoruuden höperryttä, vaan inhimillistä. Ratkaisu on helppo. Dosetti, dosetti! Ota käyttöön dosetti!

Ylilääkinnän haitat kohdistuvat potilaaseen, jos häntä hoitava lääkäri ei ota huomioon potilaan muuta lääkitystä.

Jotkut lääkkeet voimistavat toistensa vaikutusta, esimerkiksi sieniantibiootti moninkertaistaa rauhoittavan lääkkeen pitoisuuden. Sitten ihmetellään, miksi lääke, jolla ei ole keskushermostoon vaikutusta, sai potilaan menemään tillin tallin.

Käytössä olevan lääkkeen vaihtuessa hänen edellinen lääkkeensä voi jäädä jatkumaan, vaikka niin ei ollut tarkoitus.

Joskus potilas pelkää lääkkeensä vähentämistä, ja hän jatkaa kertomatta siitä lääkärille. Virheiden syntymisen mahdollisuudet ovat monet.

On tavallista, että hoitamisen ammattilaiset yliarvioivat potilaan kyvyn huolehtia lääkkeistään. Dementiapotilaat salaavat usein viimeiseen saakka muistinsa heikentymisen...

Vanhus, lääkehoidon erikoistapaus

Vanhuksilla on kohonnut herkkyys kaikenlaisten kemikaalien vaikutuksille mukaan lukien lääkkeet ja alkoholi.

Biologinen reagointi, lääkkeen eliminaatio hidastuu.

Keskushermosto herkistyy. Rauhoittavat lääkkeet vaikuttavat ihan oudosti. Minulla on ollut kaksi vanhaa naispotilasta, jotka menivät psykoosiin, eli sekosivat, kun olivat ottaneet turvallisena pidettyä oksatsepaamia. Toinen jopa kahdesti, kun hoitava lääkäri ei uskonut varoituksiani. Kirjoitin hänelle seuraavan ohjeeni epäystävälliseen sävyyn.

Vanhusten elimistön toi-

minnan muutokset hidastavat lääkkeiden poistumista. Esimerkiksi munuaisten toiminta heikkenee, ja ”munuaiskoe” kreatiniini ei kerro totuutta tilanteesta.

Proteiinien pitoisuus verenkierrossa vähenee, ja monet lääkkeet kulkevat siellä proteiinien ”kyydissä”.

Hankalia ovat lääkkeiden sedatoivat, väsyttävät vaikutukset. Keskellä yötä heräävä vanhus voi kompastua mattoon ja joutua leikkaukseen lonkkamurtuman vuoksi.

Antikolinergisiä haittavaikutuksia ovat suun kuivuminen, silmien kuivuminen, ummetus ja sekavuus. Kun silmät kuivuvat muutenkin, lääke pahentaa tilannetta.

Mielenkiintoinen esimerkki vanhan henkilön herkkyydestä oli silmätippojen vaikutus sydämeen. Beetasalpaaja-silmätipat aiheuttivat sykkeen äärimmäisen hidastumisen ja pyörtymisen.

Alex Grafix Galleria heräsi keväällä

Lahden keskustassa, torin ja kaupungintalon välissä, Mariankatu 15:ssä sijaitsee Alex Grafix Galleria, jossa toimii tunnetun nettilehti Synaptorin toimitus, Aleksi Joensuun grafiikan paja, Jyrki Joensuun kirjakauppa, ja ennen kaikkea jatkuvasti vaihtuva, Kristiina Joensuun ripustama monipuolinen taidenäyttely.

Tämä varsinainen monitoimiputiikki aloitti vuoden mittaisen hiljaiselon jälkeen toimintansa maaliskuussa 2022.

– Kuten ylipitkästä aloitusvirkerykelmästä voi päätellä, intoa on tauon aikana varastoitunut.

Korona-avustuksia ei saatu. Ehkä olisi saatu, jos olisi haettu. Kyllä jonkun täytyy säästää ylivelkaantuvan isänmaan rahoja, jotta niitä riittää muille maille jaettavaksi.

2021 korona hiljensi Alex Grafix Gallerian. Kesällä alkoi taloyhtiössä remontti, jonka piti valmistua ennen joulua, joten se venyi myöhäissyksyyn, helmikuulle.

Me emme masennu, vaikka välillä oli hiljaista!

Me suuntaamme tulevaisuuteen tekemällä jotain uutta.

Sisätilat ovat kunnossa, uudet kuvateokset on ripustettu, kirjaosastoa järjestetty. Uusia suunnitelmia on kehitelty. Synaptorissa 5/2022 kerrotaan niistä tarkemmin.

Ulko-oven portaiden tilalle tuli ramppi. Pyörätuolilla liikkuvia ei tarvitse enää kantaa sisään. Jaloillaan kulkevat ja polvivikainen pääjohtaja eivät kaatuile ulkoportaita. Remontissa näyteikkunat vaihdettiin lämmönhukan vähentämiseksi. Ulkoseinät näyttävät karulta. Valomainoksia ei ole saatu paikoilleen vielä huhtikuussa (siis vuonna 2022). Luvattu on.

Alex Grafix Galleria, AGG aloitti tässä toimintansa 2017.

Liiketilän omistaa vuonna 1986 perustettu perheyhtiö J&K Joensuu Oy.

J on Jyrki, ja K on Kristiina.

J&K Joensuu Oy toimi aluksi lääkärikeskuksena, mutta tolkkottoman byrokratian vuoksi se supisti toimintaansa.

1990-luvulla J&K oli viiden yrityksen konserni.

2000-luvulla J&K on tarjonnut erikoislääkärin palveluita ja tieteellistä tutkimustyötä isoille organisaatioille.

Galleria on sivujuonne, henkisesti tärkeä.

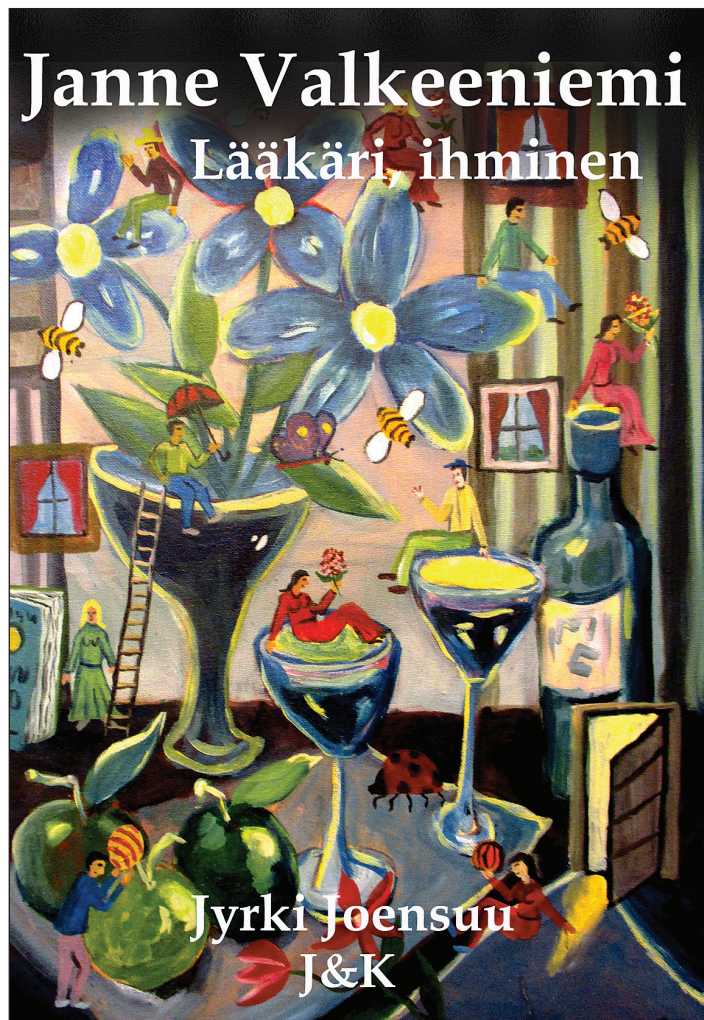
Kuvataiteen osuus, taidenäyttely pysyy ennallaan.

Kirjakaupan vilkastumista toivomme. Hyllyillä on vanhoja kirjoja selailtavaksi ja ostettavaksikin. Yli 100 vuotta vanhaa Otavan Suurta Tietosanakirjaa ei myydä. Ei sitä tiedä, vaikka tarvittaisiin tietoa tervan poltosta.

J&K:n kustantamat kirjat ovat myytävänä.

Suurteoksen painos myydään loppuun

Ehdit saada alkuperäisen Valkeeniemi-kirjan.
Sen ostat 20 eurolla, mutta vain
Alex Grafix Galleriasta, Mariankatu 15, Lahti.
Kaupanpäällisiksi saat pakinakokoelman
Valkeeniemen arkistot avautuvat (ovh 20 euroa).

Lukijoiden lausumia

”Loppuun päästyäni aloitin uudestaan. Toisella lukemalla vielä parempi!”

”Sujuvaa. Helppo lukea, hyvä tekstityyppi ja tekstikoko.”

”Elämänläheinen, empaattinen, aito.”

”Nauroin niin, että olin tuolilta pudota!”

Arvosteltua

”Jannen suorapuheisuus ja härkämäinen periaatteellisuus ajavat hänet työelämässään jatkuvasti sakenevaan liemeen. Jonkinlainen ähkyn vaara romaania lukiessa kuitenkin väijyy. Hersyvää huumoria, mainioita sattumuksia ja toinen toistaan opettavampia tarinoita kirjassa siis riittää. Lukijan kannattaa-kin nautiskella tätä kirjaa sopivin annoksin.”

Tekijän tuumailua

Edit Piaf lauloi Non, je ne regrette rien. En kadu mitään.

En minäkään kadu, että tein ison kirjan. Keski-Euroopassa 700 sivua on ihan ok.

En pahoittele, että tarjoan lukijoille naurun ja ajattelemisen aiheita.

Kirja osoittautui ajankohtaiseksi, esimerkiksi professori Jyrki Korkeilan esittämä muutos psykiatrian avohoidossa. Lahdes- sa tietojärjestelmän hakkerointi ja sen ehkäiseminen - kuin Janne-kirjan lopussa.

Huumori? Humoristeja olivat kaikki kirjailijat, jotka loivat suomenkielisen kirjallisuuden.

Jannen vai Jyrkin elämäkerta?

Janne Valkeeniemi: tyrmättiin pois lääkärin työstä.

Jyrki Joensuu: arvokkaasti vanhuuseläkkeelle psykiatrian ylilääkärin virasta.

Janne: avioliitto ja naissuhteet menivät myttyyn.

Jyrki: yksissä 1969 alkaen, ja 2022 avioliitto jatkuu.

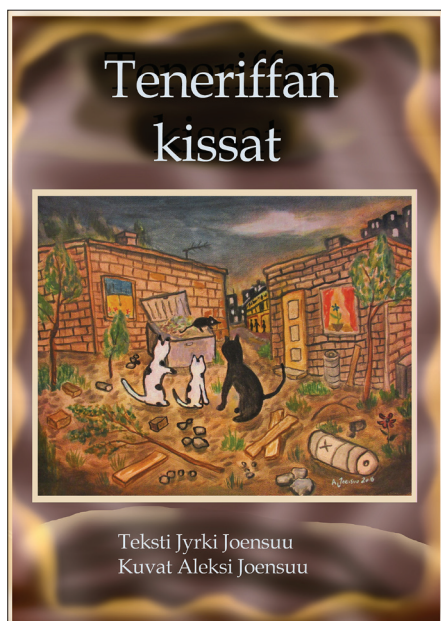
Janne: joutui Yamahalla kohtalokkaaseen onnettomuuteen.

Jyrki: ajoi Hondan talvisäilöön.

Janne ei ole Jyrkin alter ego. M.O.T.

Janne Valkeeniemen traaginen tulevaisuus

Jyrki poistaa Jannen tarinasta 180 sivua. Nykyää tarttee nääs kaikesta leikata.

Maitoa saa lehmästä

Vettä virtaa hanasta

Bottasta tulee telkkarista

Kaikkea muuta saa joka puolelta

Aikuisten kuvitettu satu, parodia, satiiri, sci-fi
Vailla malleja, ilman esikuvia, mahdollon jäljitellä, ainutlaatuinen

Teneriffan kissat

Teksti Jyrki Joensuu, kuvat Aleksi Joensuu
160 sivua, 170 kuvaa, kustantaja J&K Joensuu Oy 2020

Alex Grafix Galleria 30 euroa

Mariankatu 15, 15110 Lahti ti - to - pe klo 13-17

Kissat postitse 35 euroa.

Tilaus jyrki.joensuu@jkjoensuu.fi

Janne Valkeeniemi on monella tavalla kriittinen teos. On mahdotonta sanoa, mitä se eniten kritisoi. Lääketieteen käytäntöjä, sairaanhoitojärjestelmässä johtamisen surkeutta vai päähenkilön holtittomuutta. Halusin saada lukijan ajattelemaan ja hyväksymään elämän ja ihmisten ristiriitaisuuden. Päähenkilössä se ilmenee vastakohtaisina ominaisuuksina, jotka tekevät hänestä erinomaisen lääkärin ja mahdottoman retelöitsijän. Vaikea tyyppi saa aikaan hyvää juuri siksi, että hän ei ole helppo kumppani eikä kunnan ihminen. Mukavinta palautetta sain lukijalta, joka raportoi: Luin kirjaa junassa ja nauroin niin, että meinasin penkiltä pudota. Ihmiset katsoivat kummissaan. Huumori ja traagisuus yhdistyvät. Itkin teosta kirjoittaessa joissain kohdin. 689 sivua, sidottu, 20 euroa.

Valkeeniemen **arkistot avautuvat** kirjoitin heti ison kirjan jälkeen. Muuan lukija valitti Janne-kirjan suurta kokoa. Vastasin: Okei, teen pienen ja helpon. Kirjan pakinat ovat kilttejä. 144 sivua, nidottu, 5 euroa.

Teneriffan Kissat on ystävällinen kirja, Horatiuksen satiiri tai menippolainen satiiri. Kirjassa on viisi tarinaa, jotka kiertävät kohtaloissaan ja yhdistyvät lopussa. Kissakirjan pääasia on kuvitus, jonka Aleksi Joensuu uurasti neljän vuoden kuluessa. Lopputulos on karhea kuin elämä. 164 sivua, 160 kuvaa, 30 euroa.

Johanneksen Porsaas kirjoitin kesästä talveen 2021.

Possukirja on juvenaalinen satiiri. Ilkeys on niin yliampuvaa, että vain hölmöt ottavat kirjan vakavasti, ja hölmöistä, joita kirja on tulvillaan, ei kannata välittää.

Tyhmät ymmärtävät joka tapauksessa väärin. Ei sille mitään voi. Se on siinä mielessä sääli, että kirjan perimmäinen sanoma on ilkeyden vastakohta.

Kansikuvassa lekottelee pääministeri Sakari Johansson, valtakunnan poliittista johtoa pyörittelevä urossika. 155 sivua, sidottu, 25 euroa.

Alex Grafex Galleria on keväällä avoinna TI-KE-TO klo 13-17.

Jos toisin sovitaan, niin joustetaan.

Puh 040-96 115 80.

Kirjoja voi tilata postitse 5 euron toimitusmaksulla.